

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Tos/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010262
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8317010262.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.09.2017, v trestnej veci obvinených M. W. a S. W., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvinených proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/41/2017 zo dňa 11.08.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosti obvinených M. W. a S. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým uznesením sp. zn. 1T/41/2017 zo dňa 11.08.2017 rozhodol, že samosudca JUDr. Vladimír Varga nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vedeného proti obvineným M. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. C. XX, okres C. a S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. C. XX, okr. C., ktorá je vedená na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 1T/41/2017.

Uznesenie bolo doručené obvineným M. W. a S. W. dňa XX.XX.XXXX. Obvinení M. W. a S. W. podali dňa 31.08.2017 sťažnosť proti tomuto uzneseniu. Obaja obžalovaní svoje sťažnosti odôvodnili zhodne. Namietajú, že samosudca na jednej strane tvrdí, že nemá žiaden vzťah k osobám, ktorých sa prejednáva vec týka a že nemá žiadny vzťah k prejednáwanej veci a že námietka smeruje voči jeho procesnému postupu. S tým, že nemá vzťah k osobám, ktorých sa prejednávaná vec týka, je možné súhlasiť, pretože obvinení osobu sudcu nepoznajú a zrejme ani sudca nepozná ich. Nie je však vylúčené, že pozná osoby poškodených, ale to nemôžu tvrdiť. Ak by tomu tak bolo je zřejmé, že sudca by sa musel sám vylúčiť. Na druhej strane, nemožno súhlasiť, že nemá žiaden vzťah k prejednáwanej veci. V tejto súvislosti poukázali na § 31 ods. 1 Tr. por. a zdôraznili, že o vzťah k veci ide aj v prípade, keď sudca verejne - napr. prostredníctvom médií alebo iným spôsobom vyjadril právny názor na vec, ktorý je objektívne spôsobilý ohroziť jeho neustrannosť. Samosudca vydaným trestným rozkazom, ktorým uznal obvinených za vinných, neakceptoval rozsiahle obhajobné podanie, v ktorom relevantne obvinení spochybnili tak skutkový ako aj právny záver prokurátora. V tomto podaní mali poukázať aj na nezákonnosť dokazovania a porušenie ústavných práv.

Obvinení zdôraznili, že skutkový stav v konaní nebol spoľahlivo preukázaný. V prípravnom konaní došlo k viacerým procesným porušeniam a proces sa nevedol spravodlivo a taký skutkový stav nepostačuje pre vyslovenie spoľahlivého záveru, že skutku sa dopustili a že skutok je trestným činom. Súd odignorovaním obhajobného podania, následne vydaním trestného rozkazu, nezabezpečil vôbec uplatnenie práv na obhajobu a práva na spravodlivý proces. Tým došlo k porušeniu tak ústavných práv ako aj práv uznaných medzinárodnými zmluvami. Svojím postupom súd nepripustil a nevykonal žiaden dôkaz v prospech obvinených a odňal im právo na riadne dokazovanie a spravodlivý proces. Takýmto postupom súd prvého stupňa opomenul vykonať dôkazy a konal v rozpore so všeobecnými zásadami Trestného poriadku. Obaja obvinení poukázali na ustanovenie § 353 Tr. por. a vyvodili záver, že samosudca napriek obhajobnému podaniu dospel k záveru, že skutkový stav je spoľahlivo

preukázaný zákonnými dôkazmi a postačuje na uznanie viny a posúdenie ich konania ako trestného činu. V opačnom prípade by trestný rozkaz nevydal. Zdôraznili, že podľa ich názoru, konanie nebolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu, čo aj vyargumentovali, podporili dôkazmi, no sudca to odignoroval. Práve vydaním trestného rozkazu verejne, zreteľne vyjadril samosudca svoj postoj k veci, k dokazovaniu a deklaroval, že celé konanie bolo v poriadku, že ho nezaujíma postoj obvinených, že porušenie práva ho nezaujíma a takýmto postupom prikryl nezákonné dokazovanie a zaujal postoj pomocníka obžaloby a nie nestranného orgánu, a preto taký sudca neposkytuje záruku spravodlivého rozhodnutia vo veci na hlavnom pojednávaní.

Obaja obvinení v ďalšom poukázali na ustálenú judikatúru Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. Majú za to, že samosudca Okresného súdu Humenné JUDr. Vladimír Varga svojím právnym názorom prezentovaným vydaním trestného rozkazu sa pre ďalšie konanie vo veci a rozhodnutie diskvalifikoval a je potrebné vylúčiť ho z rozhodovania. Obaja obvinení žiadajú, aby vo veci rozhodoval už iný nepredpojatý sudca. Sudca má vo veci vytvorený názor, v ktorom je jasný páchatel' a neveria tomu, že by zmenil tento názor aj po vykonaní dôkazov. Samosudca viditeľne nadfža prokurátorovi, protistrane, ktorého aj dobre pozná, hoci má byť úplne nezávislý a nemá byť v polohe pomocníka prokurátora.

Na základe riadne a včas podaných sťažností krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosti obvinených S. W. a M. W. nie sú dôvodné.

Dňa 3.4.2017 prokurátorka Okresnej prokuratúry Humenné podala obžalobu na M. W. a S. W. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že ,

dňa 17.12.2016 v čase od 03.00 h. do 04.00 h. v pohostinstve Pčolník na Ul. staničnej v Humennom došlo najprv k vzájomnej hádke medzi S. W. a V. G. a M. N., keď sa V. G. snažil S. W. od seba odtlačiť a žiadal ho, aby mu dal pokoj, nedopatrením zachytil retiazku a túto mu roztrhol, v dôsledku čoho opäť došlo k výmene názorov medzi V. G. a S. W. a M. W., pri ktorej V. G. zatlačil oboch k stolu a vtedy S. W. udrel viackrát päšťou do tváre V. G., po tomto vyšli pred pohostinstvo Pčolník, kde M. W. opakovane udrel päšťou do tváre V. G., ktorý v dôsledku toho spadol na zem, a keď ho chcel jeho priateľ M. N. od M. W. odtiahnuť, udrel M. W. päšťou do tváre aj M. N. a následne opakovane kopol do oblasti hlavy V. G., v dôsledku čoho utrpel V. G. otvorenú zlomeninu nosa s posunom, tržnú ranu viečka pravého oka, pomliaždenie tváre v oblasti nosa a očí, teda zranenia, ktoré ho obmedzovali na obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 22 dní a M. N. utrpel zlomeninu nosa s posunom a zlomeninu 22. zuba, teda zranenia, ktoré ho obmedzovali na obvyklom spôsobe života najmenej 24 dní.

Dňa 21.04.2017 na základe výzvy súdu obvinení M. W. a S. W. podali návrhy na vykonanie dôkazov.

Súd prvého stupňa dňa 15.05.2017 vydal v tejto trestnej veci trestný rozkaz. Dňa 20.6.2017 obvinení S. W. a M. W. podali proti trestnému rozkazu odpor. V rámci podaného odporu vzniesli námietku zaujatosti sudcu, kde konštatovali, že tým, že bol vydaný trestný rozkaz Okresným súdom Humenné, samosudca JUDr. Vladimír Varga vyslovil právny názor a týmto rozhodnutím sa diskvalifikoval z rozhodovania vo veci samej, pretože má už vytvorený názor, v ktorom nezohľadnil žiadne reálne skutočnosti, ktoré obvinení uvádzali a ignoroval ich práva. Zrejme nadfža prokurátorovi a protistrane.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len "prísediaci"), prokurátor, policajt, probačný a mediálny úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 1 Tr. por. ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť sudca alebo prísediaci, o vylúčení rozhodne nadriadený súd v senáte.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Krajský súd v prvom rade musí konštatovať, že samosudca Okresného súdu Humenné vo svojom rozhodnutí konštatuje, že nemá žiaden vzťah k prejednávanej veci ani k osobám a nezistil ani žiadne dôvody, pre ktoré by mal byť v danej veci vylúčený. Správne samosudca ustálil, že obvinení svojou námietkou zaujatosti namietajú v prvom rade procesný postup, keď sudca postupoval v zmysle Trestného poriadku a vydal trestný rozkaz. V takomto prípade krajský súd aj poukazuje na tú skutočnosť, že samosudca o takejto námietke nemal konať, mal iba obvinených upovedomiť, že je namietaný procesný postup súdu a podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o tejto námietke sa nekoná. Samosudca vychádzajúc z obsahu námietky ustálil, že namietajú jeho vzťah k prejednávanej veci, ktorý bližšie nešpecifikujú a tak v námietke zaujatosti ako aj v podanej sťažnosti obaja obvinení zdôraznili, že samosudca tým, že vydal trestný rozkaz, napomáha prokurátorovi ako strane v konaní.

Krajský súd musí konštatovať, že samotní obvinení v sťažnosti proti uzneseniu konštatujú, že je možné súhlasiť s tým, že samosudca nemá žiaden vzťah k osobám, teda k stranám konania, no v závere spochybňujú jeho vzťah k prokurátorovi. Krajský súd vo vzťahu k stranám konania a k osobám dotknutým musí konštatovať, že v doterajšom konaní taká skutočnosť nebola preukázaná, ani krajský súd ju nezistil a tvrdenia samotných obvinených v tomto smere sú protichodné, pretože v úvode zdôrazňujú, že samosudca nemá vzťah k stranám konania a následne samotné toto svoje tvrdenie v ďalšom spochybňujú.

Obvinení konštatujú, že samosudca vydaním trestného rozkazu vyjadril svoj právny názor a tým sa diskvalifikoval z rozhodovania v tejto trestnej veci, pretože prejavil svoj vzťah k prejednávanej veci. Krajský súd s touto argumentáciou sa nemohol stotožniť. Tak ako samosudca poukázal, išlo o procesný postup, ktorý umožňuje súdu vydať trestný rozkaz v trestnom konaní bez toho, aby sa uskutočnilo hlavné pojednávanie. Je zrejmé, že samosudca predtým, ako vydal trestný rozkaz, sa zaoberal, či sú splnené podmienky pre takýto postup. Vyslovenie právneho názoru v trestnom rozkaze neznamená, že sudca v prípade, ak niektorá zo strán s trestným rozkazom nesúhlasí, je vylúčený z rozhodovania o veci. Obaja obvinení využili svoje základné právo podať proti trestnému rozkazu odpor a v takomto prípade samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie, pričom priamo z ustanovenia § 355 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že na hlavnom pojednávaní samosudca nie je viazaný ani právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerom trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Vydanie trestného rozkazu je realizácia postupu, ktorý umožňuje Trestný poriadok, nie je skutočnosťou, ktorá môže vylúčiť sudcu, ktorému vec bola pridelená - zákonného sudcu - z prejednávania a rozhodovania vo veci samej.

Na základe týchto skutočností dospel krajský súd k záveru, že sťažnosti obvinených M. W. a S. W. nie sú dôvodné, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.